



*DENNÍKY*

*GREENWOODU*

*Amélie Seaminder*

# *Denniky Greenwoodu*

*Amelie Seaminder*

*S autorkinými ilustráciami*

**Denníky Greenwoodu**

**Copyright ©2019 by Amelie Seaminder**

**Illustrations ©2019 by Amelie Seaminder**

**Cover design ©2019 by Amelie Seaminder**

**Dibuk s.r.o**

**2019**

**1.vydanie**

**ISBN 978-80-971756-6-5**

## **Pod'akovanie**

*Ďakujem všetkým, ktorí mi umožnili napísať a vydať túto knihu. Ďakujem ľuďom, ktorých som videla alebo stretla, za to ,že sa stali predlohami postáv či už výzorom ,alebo povahou. Ďakujem Vivien.T. za to, že stála za neúmyselným vznikom Kevina McLeeho, Morissa Glorowsa a Georgea Conlinsa. Ďakujem Sabine.K. za podelenie sa s informáciami o živote v Írsku, od kontajnerov až po pivo. Ďakujem Barbore.T, osobe, ktorá bola ako piest pri prudkom zväčšení objemu. Tlačila ma dopredu a nalieha ,aj keď som to už vzdávala. Ostávala so mnou poobede ,aby rozoberala dej a postavy. Špeciálne Ďakujem ľuďom, ktorí sa pri slove GSB zasmiali a pozreli na mňa. Ďakujem. Mimoriadne Ďakujem Ashley Williams ,Tomovi Cornyorkovi ,Joshovi Josephsovi, Melanie Josephsovej, Bethy McLee, Grace Grey, Fione Conlins, Amy Parkers, Jeffovi Parkers, Clarisse Tracey, skupine Echelon a všetkým z Greenwoodu, že tu so mnou boli až do konca. Ďakujem ľuďom, ktorí počas tohto dlhého procesu stáli pri mne (áno, myslím Vás, kebaby z JIS.)A mimoriadne pod'akovanie si zaslúži moja úžasná profesorka slovenčiny bez ktorej by bola táto kniha len zbožným priáním.*

*Všetkým len jedno: „Sláinte.“ a veľa whisky.*

## ***Venovanie***

*Pre Anetku a mojich milujúcich rodičov, bez ktorých by  
táto kniha nevznikla .*

*Svet potrebuje ľudí ako vy viac než soľ.*

### ***Poznámka autorky***

*Kapitoly v tejto knihe sú označené podľa veku Ashley Williamsovej (okrem prvých dvoch a poslednej)*

*Všetky postavy a udalosti v tejto knihe sú vymyslené a akákoľvek podobnosť so skutočnou osobou, živou alebo mŕtvou, je náhodná.*

*Pokiaľ viem, neexistuje Greenwood (okrem toho v USA), Echelon ani GSB. Ale možno sa mýlim.*

*My v GSB uznávame len tri pravidlá.*

*Po prvé, urobíš presne to, čo od teba chceme.  
A presne tak ako to od teba chceme.*

*Po druhé, ak ťa chytia, mlč. Si v tom sám a nikto po  
teba nepríde.*

*Po tretie ,prezrad' niečo, pridaj sa k iným a zomrieš.*

*Poslúchať, mlčať, neprebehnúť- rob tie tri veci  
a pravdepodobne prežiješ.*

*Všetci umrieme ,otázne je ako.*

*oblúbený citát A .Williamsovej*

*Vždy som pohrdal životom a život mi to vrátil.*

*oblúbený citát T. Cornyorka*

## -----Úvod-----

Na juhu Írska sa nachádza malý polostrov . Bol objavený Sebastianom Greenwoodom, už veľmi, veľmi dávno. Nie je na ňom žiadna kultúrna pamiatka, žiadne turistické centrum. Má len niečo okolo tisíc obyvateľov. Počas vojny tam bola zriadená vojenská základňa. Dostala názov GSB- Greenwood Secret Base,Greenwoodská tajná základňa. Vojaci tam však už dávno nepracujú. Ministerstvo v nej zriadilo budovu pre špiónov a agentov z celého Írska aj okolitých štátov. Trvalý pobyt je tam možné vybaviť len so špeciálnym povolením. Dôležitá však nie je minulosť, ale budúcnosť polostrova. Gustav Williams, známy ako Greenwood sa podujal vyvraždiť všetkých agentov z GSB pre úplnú hlúposť. Podarilo sa mu to. GSB preto neostalo iné ako vytvoriť nový projekt na jeho dolapenie. Vyberali osoby, ktoré nemali čo stratiť. Náš príbeh sa ale začína jednou z nich..



Josh

Stál som na cintoríne. Hľadel na dva náhrobky. Jemaina Josephsová. Dátumy sa líšili dvoma rokmi. Na vedľajšom náhrobku boli časové rozdiely väčšie ,no to ani najmenej nezmenšilo môj žiaľ. Tam bolo napísané Melanie Josephsová ,rodená Lewis. Moja jediná rodina. Zaplavili ma spomienky. Kučeravá beloška usmievajúca sa na mňa v Londýne v autobuse. Ja u jej otca pri žiadosti o ruku. Melanie v nádherných smotanovo bielych šatách so smiechom vyťahuje sponky zo zložitého drdola až kým jej neposlušné kučery nezakryjú plecia. Kráča k oltáru a túžobne čaká, kým nás kňaz zosobáši... Jej guľaté bruško vydúvajúce sa pod letnými tehotenskými šatami...Roztomilé mulatské dievčatko Jemaina s obrovskými ústočkami a úprimnými očami. Jem sfukujúca jednu sviečku na svojej tortičke. Kučeravé vlásy po mame má spletené do dvoch vrkôčikov ozdobených lienkami. Hnedými očami skúma ružovú škatuľu a s pišťaním strháva papier... Pojašene sa vozí po dome na svojom novom odrážadle... Melanie a ja oslavujeme Jemainine druhé narodeniny... Zrazu sa sen končí. Myšlienky prúdia ďalej, no už zďaleka nie sú také ružové. Vraciam sa z práce a nájdem Mel a Jem mŕtve v záhrade. S hrôzou sa otáčam a zbadám plamene, čo šľahajú zo strechy terasy. Obďaleč

uteká muž. Má ryšavé vlasy, len to si stihnem všimnúť. Stačí to však na to aby som zistil ,kto to je. Gustav Williams. Varovali ma pred ním ,no Melanie nechcela utekať. V ten deň som prišiel o všetko. Oheň sme uhasili, telá sme pochovali, no tá rana v srdci sa nikdy nezacelí. Fiona, moja jediná opora v týchto dňoch, šéfka oddelenia A ,na mňa nenaliehala. Vedela ,že cítim vinu za to čo sa stalo. Najprv som chcel odísť z GSB, no keď smútok pominul ,nahradil ho iný pocit. Nenávisť. Zabijem Williamsa, hoc aj holými rukami, ale pomstím všetkých agentov a moju rodinu. Sklonil som sa k náhrobku a prisahal som Melanie aj Jemaine, že urobím všetko pre to ,aby nezomreli zbytočne.



-----Josh-23rokov-----

Josh

Všetko sa to začalo asi týždeň po pohrebe Melánie a Jemainy. Šéfka si ma zavolala do kancelárie. Vraj má pre

mňa novinu. Nevie, čo môže človeka ešte prekvapiť , keď stratí manželku a dcéru. Keď som vošiel do kancla, zarazene som ostal stáť. Šéfka v rukách držala dieťa. Nie Georgea, ten už má vyše roka, ale úplne neznáme dieťaťko zabalené v perinke. Podišiel som bližšie a uvidel som to najkrajšie bábo na svete. Malo kratulinké ryšavé vlásky. Jemne som ho vzal do náručia ,ignorujúc celý svet. Veľmi mi pripomínalo Jemainu. Vtom otvorilo oči. Malo tie najväčšie očká, aké som videl, modré, presne ako Jemainu ,keď sa narodila.

„ Volá sa Ashley,“ povedala šéfka. Takže to bolo dievča. „Williamsová.“ dodala. Prekvapene som zdvihol obočie: „Menovkyňa Gustava Williamsa?“

„Nie, dcéra jeho brata Benjamina.“

„A kde má rodičov?“

„Sú mŕtvi. On aj jeho žena Lunea. Williams ich zabil. Bol tam syn tej jeho frajerky ,Thomas Cornyork, on mi ju dal a povedal, nech ju dobre strážim. Rozhodla som sa ju dať niekomu zodpovednému z GSB.“

„Takže Williams ich zavraždil. Predpokladám ,že teraz je opäť na úteku. A čo konkrétne s tým mám ja ? Ak si mi chcela pripomenúť, že nie som jediný, komu zabil rodinu, bol to chabý pokus. Odchádzam.“

„Počkaj. Volala som ťa sem preto, lebo ty si tá zodpovedná osoba z GSB. Nik iný mi nenapadol. Mal si skúsenosti s Jemainou, budeš sa o ňu vedieť postarať. Prosím ,nemám ju kam dať. Samozrejme budeš dostávať podporu a GSB ti

bude platiť všetky výdavky.“

„Tu nejde o peniaze ,Fiona, a ty to vieš. Ide o to že ja ju nechcem znova stratiť. To by som už nezvládol.“

„Josh, prosím, si moja jediná možnosť. Esther je na to primladá. A Andrew Rosslin ju nechce. Má vlastné problémy s Harrym. McLeeovej ju dať nemôžem. Vieš si predstaviť čo...“

Toto ma presvedčilo. McLee naozaj nie je najlepšia voľba.

„Tak fajn. Ale prisahaj mi, že nedovolíš ,aby jej niekto ublížil.“

„O to práve ide. Keďže je jediná, kto z jeho rodiny ostal, on sa bude snažiť zahladiť stopy a na to ju môžeme využiť a...“

„Na to zabudni,“ prerušil som ju, „nebudem využívať dieťa na ciele vášho poondiateho GSB. Presne tak to dopadlo aj s Jem a Mel a vieš, ako skončili!“

„Josh, upokoj sa, nemyslela som to tak. Povedala som to hlúpo. Myslela som ,že by sme ju mohli vycvičiť. Je to nový projekt ministerstva.“

„A to ju chcete vycvičiť za agenta už od detstva? Zbláznila si sa? Ved' má len pár hodín a ty ju už pcháš do plánov ministerstva.“

„Nie od detstva ,len od nejakého veku. Josh, prosím. Nedopadne ako Jemaina. Prisahám.“

„Dobre potom si ju vezmem. Kedy mi ju zveríš do opatery?“

„Môžeš si ju vziať hneď. Všetko je zariadené. Inak, vedenie jej vybralo meno Sue Caroline Jankinsonová, tak skús aby

reagovala aj naň. Čítala som, že pokiaľ na dieťa hovorí otec jedným jazykom a mama druhým, tak vie hovoriť oboma. Tak jej vnútri tvojho domu hovor Ashley a všade inde to bude Sue. Veď je to takmer také isté.“ Pozrel som sa na balíček v mojich rukách a pomyslel som si, že obyčajná príručka pre rodičov asi stačiť nebude.

A tak sa začal môj príbeh s Ashley Williamsovou...

-----2roky-----

Josh

Dnes som Ashley po prvý raz vzal do GSB. Jej zelené očka pozorne skúmali každý centimeter, akoby vedela, že toto bude jej domov veľmi dlho. Nevyzeralo to veľmi ako moderné sídlo, ale obal môže klamať. Zvonku to bola ošumelá tehlová budova s nápisom banka. Omiетка bola opadaná ,celkovo to vyzeralo hrozne. Vnútri, ale bolo všetko presklené, moderné a čisté. Odviezol som sa výtahom na tretie poschodie do sídla oddelenia A. Ashley som posadil do detskej stoličky a po dlhom čase som začal opäť pracovať .

-----7rokov-----

-Josh

Obláčik sa už spoznala s ostatnými deckami z GSB. S Elisabeth sa spoznali už dávno, ale s jej bratom Kevinom až dnes. A to nie práve najlepším spôsobom. Išli sme spolu

na výlet. Kevin stratil fľašu. Vynašiel sa a ukradol tú Ashleyinu. Tá sa bála priznať ,a tak radšej nič nepila. Skoro mi omdlela. Našťastie, Moriss to na neho bonzol. Ashley teda nevyzerala nadšená ani z jedného z nich. Ani mne sa nepáčili. Fiona vravela ,že Kevin a jeho sestra sú deťmi nejakej prostitútky, ktorá sa ich len chcela zbaviť. Rodičia Morissa Glorowsa zomreli krátko po jeho narodení na nejakú čudnú chorobu. Okrem Georgea tam teda nikto nemal stabilné rodinné zázemie.

-----10rokov-----

Ashley

Výborne. Celý svet mi klame. Dnes za mnou prišiel ocko a povedal mi niečo, čo kompletne zmenilo môj názor na naňho.

„Obláčik, musím ti niečo povedať. GSB si to neželá, ale chcem ti to povedať. Nie som tvoj otec. Tvoji rodičia zomreli pri autonehode. Volali sa Lunea a Benjamin Williamsovci. Je mi to ľúto ,ale myslel som si že to chceš vedieť,“ povedal a snažil sa ma objasniť, ale vyšmykla som sa mu. Utekla som do izby a zamkla som sa. Pred ľuďmi neplačem. Vyšla som odtiaľ až o dve hodiny.

„Pane,“ zašepkala som,“ môžem vám hovoriť Josh alebo ujo Josh?“

„Ashley, môžeš mi stále hovoriť otec.“

„Ja viem, ale ty nikdy nebudeš môj otec. Budem ti hovoriť Josh.“

Vrátila som sa do izby. Ja viem, som beloška, on je černochoch, ja mám zelené oči, on hnedé, ja mám ryšavé vlasy, on žiadne a hlavne, v hale visí fotografia dvoch žien. Teda jednej ženy a dievčaťa. Ale... proste som si to nedokázala pripustiť

-----12rokov-----

Ashley

Všetko sa zmenilo. Nevieam, ako začať. Josh ma dnes opäť šokoval. Myslela som, že moji a rodičia zomreli pri nehode, ale boli zavraždení. Všetko je zle. Už ma nebaví GSB, už ma nebaví nič. Želám si, aby som sa narodila niekde inde. Niekde veeeel'mi ďaleko odtiaľ.

-----14rokov-----

Kevin

Malá Ashley sa chce naučiť po taliansky. Vraj jej rodina bola z Talianska a potrebuje ho ako češť, alebo tak. Ako budúci tlmočník GSB síce viem niekoľko jazykov, no taliančina tam nepatrí. Tuším, že náš laborant Richard vie aspoň základy.

-----15rokov-----

Thomas

Mám narodky. Ok, akože nič moc, ale všetci oslavujú moju plnoletosť. Moji bratia si dovedli aj svoje aktuálne

partnerky a predpokladám, že zajtra isto budú mať iné. Tieto sa tuším volajú Christin a Stephanie. Alebo podobne. Kto si to má furt pamätať? Ani oslava nebola nič extra ,lebo strýko s tým nesúhlasí. Podľa neho je každý taký deň premrhaný. Súhlasím s ním, ako napokon vo všetkom. Prišiel mi povedať, že je hrdý ,že má takého syna ako som ja ,ale že omnoho viac bude hrdý, keď sa potvrdí ,že tá potvora ,čo nemá česť sa volať jeho menom je mŕtva. Urobil som si svojskú oslavu a zašiel som do baru. Potom si už nepamätám nič. Ach, iba že sa zrejme volala Sarah.

-----15rokov-----

Ashley

Dnes mám narodeniny, ale všetci si ma nejako divne obzerajú. Pravdupovediac, obzerajú si ma divne odvtedy, ako som zistila, že moji rodičia boli zavraždení. Asi si myslia, že mi z toho začne šibať a rovno pred nosom im spáчам nejaký ohavný zločin.

George

Ash má narodeniny! Síce je o rok mladšia, ale aj tak je strašne pekná. A keďže už má 15, tak ak si to rozmyslí, môžeme spolu chodiť. Pevne dúfam.

Ashley

Pokrytci! Klamári! Ako mohli! Ako si mohol, Josh! Celé 3 roky žijem v presvedčení, že rodičia boli zavraždení neznámym páchatelom a teraz sa dozviem, že boli zabití



mojím strýkom, bratom môjho otca? Prázdna kancelária šéfky ma lákala ako cukrík. Potichu som sa ukryla a striehla, či nejde okolo George. Pomaly som otvorila dvere a začala som listovať v spisoch. Konečne som ho našla. Prípad Benjamin Arthur a Lunea Williamsovci. Rýchlo som ho prelistovala a našla som ,čo som chcela. Zavraždení Gustavom Williamsom ,zvaným Greenwood,18.apríla 1991. Keďže sa niekto blížil, strčila som si spis pod tričko a vrátila sa domov. Tam so si našla aj Greenwoodovu skupinu. Alexej Vasilijevič, Andrew Nisean, Jamie Leach, Thomas Cornyork. Posledné meno bolo napísané nedávno. Všetci boli iba o trochu starší odo mňa, ale aj tak s ním spolupracovali a moja pomsta neušetrí ani ich. Vtom zo spisu vypadli ďalšie papiere. Prebehla som ich očami a začala skladať príbeh troch bratov. Hneď na druhý deň som spis opatrne vrátila s viacerými otázkami ako som mala predtým. Už mám tých lží po krk. Oddnes už nenosím nôž pri len sebe, už s ním aj spávam.

-----15rokov-----

Jeffrey

Do kapely sa pridala nejaká nová baba. Dnes ju dovliekol George. Bola celkom sexi ,tak na jedno pivo. Vraj má byť speváčka či čo. Podľa mňa by jej pasovalo všetko. Podala mi ruku, pohodila vlasmi a predstavila sa: „Sue Caroline.“ „Carry ti pasuje viac. Budem ti tak hovoriť ok, bejby? Ja som Jeff ,Jeff Parkers. Som tu také niečo ako šéf. Tamto sú

Jason a Will,“ ukázal som rukou do kúta izby ,kde si práve čistili gitary .Usmiala sa. Chcel som si ju vypočuť ,a tak som jej dal pár piesní s rôznymi výškami ,nech ukáže ,čo vie. Nebolo to zlé na treťotriednu kapelu, akou Gummy Guys nepochybne boli.



-----15rokov-----

Ashley

Dnes ma oficiálne spravili agentkou. Síce tam žijem celý život, no aj tak to znie fajn. Dostala som všetko ,čo správna agentka potrebuje. Kód. A003AW. Znie to sľubne. Počítač vybavený najnovšou technológiou. Vybrala som si totiž kariéru hackerky a s počítačom s obyčajného obchodu by to šlo dosť ťažko. A nakoniec zbraň. Vždy som radšej používala nôž, ale Conlinska povedala ,že je to štandard. Jediné, na čo som ju potrebovala ,bolo zabitie Greenwooda.

Netušila som, že prvá hodina streľby bude už dnes. Vlastne som nečakala, že nejaká vôbec bude. Navyše s tou ženskou z Céčka. Vraj aj George má pred ňou rešpekt. V tréningovej miestnosti na mňa čakalo dievča. Malo dlhé blond vlasy a prenikavo modré oči. Mohla mať tak o desať rokov viac.

„Sue,“ predstavila som sa. „Seina.“

„Ako tá rieka?“

„Hej, parížska rieka. Moji rodičia boli z Francúzska. No dost o mne ,vezmi si zbraň. Pokús sa trafiť stred.“ Vysvetlila mi pár techník, ako strieľať a potom prišiel ten moment.

Vystrelila som. Dva metre od terča. Znovu. Ešte ďalej.

Naštvala som sa a vystrieľala celý zásobník. Horko-ťažko jedna guľka trafila terč. Seina sa vedľa mňa smiala. Pištoľ som šmarila na zem. Vytiahla som z vrecka nôž a ľahko ho hodila. Zaryl sa do stredu. Seina sa prestala chichotať.

Neveriacky na mňa pozrela: „Sue, poznáš Gustava Williamsa?“ Pri mojom rodnom mene ma myklo. Čo jej mám povedať?

„Bojujeme proti nemu,“ povedala som úsečne. „A Alexeja Vasilijeviča?“

„To mi nič nevraví.“

„Samozrejme, že nie. Williamsa poznajú všetci. Alexej je jeho pomocník ,expert na výbušniny. To on mi zabil rodičov. Zomreli pri výbuchu, ktorý naplánoval.“

„Mne zabil rodinu Williams.“

„Tebe? Aké máš priezvisko?“

„Jankins.“

„Nikdy som ho nepočula. Ale s nožom ti to ide podobne ako Williamsovi.“ Naozaj? No pekne. Musím sa naňho tak podobať? Seina zdvihla svoju zbraň. Podala mi ju.  
„Zabijeme ich oboch. Len cvič.“ Usmiala som sa. „Budem.“

-

Andy

„Sklapni ,Jamie.“ Prekvapene zdvihol obočie, ale prestal sa hrať s nábojmi a farbisto opisovať Cindy. Z izby vedľa sa ozýval krik. Thomas, náš najmladší brat, sa práve hádal s Greenwoodom. Pravdepodobne opäť kvôli tej ženskej. „A čo keby ste ju prijali medzi nás?“ ozval sa Thomas z izby. Jamie sa rozkašľal:

„Šibe mu?! Prijatť tú kravu medzi nás?“

„Ak vôbec žije,“ napomenul som ho.

„Myslíš, že by malý Thomas niekoho zabil v štyroch rokoch?“

„Má s tým problém aj v devätnástich,“ sucho som sa zasmial.

„Čto riešite chlอปci?“ prisadol si k nám Vasiljievíč s vodkou v ruke.

„Nič,“ zašepkal Jamie. Aj napriek tomu, že bol nájomný vrah, prísny pohľad Vasilijeviča z neho robil opäť toho chlapca, s ktorým som sa v detstve hrával.

„Tak si to riešte inde. Gustav si to s Thomasom musí vyriešiť sám. Ak chcel vašu pomoc, povedal by vám.

A teraz von!“ Zarazene sme vyskočili. Nevieam ,či od toho,